

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูล จำนวน 400 ราย ได้แบบสอบถามกลับคืน 400 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 ขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป
2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
3. ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
4. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ข้อมูลทั่วไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 59.25 อายุ 30 ปี หรือน้อยกว่า จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 37.25 ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 288 คน คิดเป็นร้อยละ 72.00 ประกอบอาชีพพนักงาน/ ลูกจ้างในองค์กรเอกชน จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.25 รายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=400)	ร้อยละ
1. เพศ		
- ชาย	163	40.75
- หญิง	237	59.25
2. อายุ		
- 30 ปี หรือน้อยกว่า	149	37.25
- 31-40 ปี	134	33.50
- 41-50 ปี	81	20.25
- มากกว่า 50 ปี	36	9.00

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=400)	ร้อยละ
3. ระดับการศึกษา		
- ปริญญาตรี	288	72.00
- สูงกว่าปริญญาตรี	112	28.00
4. อาชีพ		
- รัฐบาล/ พนักงานรัฐวิสาหกิจ	106	26.50
- พนักงาน/ ลูกจ้างในองค์กรของรัฐ	61	15.25
- พนักงาน/ ลูกจ้างในองค์กรเอกชน	137	34.25
- ธุรกิจส่วนตัว	85	21.25
- อื่น ๆ(อาชีพอิสระ)	11	2.75

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

1. การวิเคราะห์จำนวนและร้อยละปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละปัจจัย พบว่า

ปัจจัยประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ด้านการเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ เป็นบางครั้งบางคราว จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 30.25 ด้านการเดินทางไปอบรมหรือสัมมนาต่างประเทศ นานๆ ครั้ง จำนวน 117คน คิดเป็นร้อยละ 29.25 ด้านการใช้ภาษาอังกฤษในที่ทำงาน บ่อยครั้ง จำนวน 108คน คิดเป็นร้อยละ 27.00

ปัจจัยเจตคติต่อภาษาอังกฤษด้านความรู้สึที่มีต่อภาษาอังกฤษ รู้สึกเฉยๆ จำนวน 173 คน คิดเป็นร้อยละ 43.25 ด้านความสนใจและการให้ความสำคัญในการพัฒนาภาษาอังกฤษบางครั้งบางคราวจำนวน 186คน คิดเป็นร้อยละ 46.50

ปัจจัยบุคลิกภาพด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมเฉพาะกลุ่มเพื่อน จำนวน 146คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 ด้านการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิต เฉย ๆ กับการเปลี่ยนแปลง จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.25

ปัจจัยการเรียนรู้ด้วยตนเองด้านการใส่ใจในการเรียนรู้ โดยใส่ใจเรียนรู้บางโอกาส จำนวน 153คน คิดเป็นร้อยละ 38.25 ด้านการคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัยคิดแก้ปัญหาด้วยตนเองบ่อยครั้ง จำนวน 148คน คิดเป็นร้อยละ 37.00 รายละเอียดดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 จำนวนและร้อยละปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
ในชีวิตประจำวัน

ปัจจัย	จำนวน (n=400)	ร้อยละ
1. ปัจจัยประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ		
1.1 ด้านการเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ		
- ไม่เคย	27	6.75
- นานๆ ครั้ง	99	24.75
- บางครั้งบางครั้ง	121	30.25
- บ่อยครั้ง	89	22.25
- ประจำ	64	16.00
1.2 ด้านการเดินทางไปอบรมหรือสัมมนาต่างประเทศ		
- ไม่เคย	115	28.75
- นานๆ ครั้ง	117	29.25
- บางครั้งบางครั้ง	111	27.75
- บ่อยครั้ง	42	10.50
- ประจำ	15	3.75
1.3 ด้านการใช้ภาษาอังกฤษในที่ทำงาน		
- ไม่เคย	53	13.25
- นานๆ ครั้ง	72	18.00
- บางครั้งบางครั้ง	105	26.25
- บ่อยครั้ง	108	27.00
- ประจำ	62	15.50
2. ปัจจัยเจตคติต่อภาษาอังกฤษ		
2.1 ด้านความรู้สึกที่มีต่อภาษาอังกฤษ		
- ไม่ชอบเลย	15	3.75
- ชอบเล็กน้อย	96	24.00
- เฉยๆ	173	43.25
- ชอบมาก	94	23.50
- ชอบมากที่สุด	22	5.50

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวน (n=400)	ร้อยละ
2.2 ด้านความสนใจและการให้ความสำคัญในการพัฒนาภาษาอังกฤษ		
- น้อยมาก	11	2.75
- น้อย	79	19.75
- บางครั้งบางครั้ง	186	46.50
- ค่อนข้างมาก	97	24.25
- มากที่สุด	27	6.75
3. ปัจจัยบุคลิกภาพ		
3.1 ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม		
- ปฏิเสธการเข้าร่วมกิจกรรมเสมอ	6	1.50
- ถ้าหลีกเลี่ยงได้จะไม่เข้าร่วมกิจกรรม	66	16.50
- ชอบเข้าร่วมกิจกรรมเฉพาะกลุ่มเพื่อน	146	36.50
- ชอบทำกิจกรรมกับคนกลุ่มเล็กๆ	105	26.25
- ชอบเข้าสังคมกลุ่มคนในที่ชุมชน	77	19.25
3.2 ด้านการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิต		
- ชอบชีวิตที่สงบ การเปลี่ยนแปลงเป็นสิ่งที่น่าเบื่อ	14	3.50
- เบื่อที่จะปรับตัวกับการเปลี่ยนแปลง	77	19.25
- ปรับตัวกับกับการเปลี่ยนแปลงบ้างตามโอกาส	141	35.25
- ดำเนินชีวิตตอบสนองการเปลี่ยนแปลง	107	26.75
- ปรับตัวตอบสนองการเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ เสมอ	61	15.25
4. ปัจจัยการเรียนรู้ด้วยตนเอง		
4.1 ด้านการใส่ใจในการเรียนรู้		
- ไม่ใส่ใจที่จะเรียนรู้ใดๆ	8	2.00
- ใส่ใจเรียนรู้บ้าง	51	12.75
- ใส่ใจเรียนรู้บ้างโอกาส	153	38.25
- ใส่ใจเรียนรู้ให้ทันเหตุการณ์	143	35.75
- ใส่ใจเรียนรู้ให้ทันเหตุการณ์ตลอดเวลา	45	11.25
4.2 ด้านการคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัย		
- ไม่เคยคิดแก้ปัญหาด้วยตนเอง	1	0.25
- คิดแก้ปัญหาด้วยตนเองน้อย	36	9.00
- คิดแก้ปัญหาด้วยตนเองบางครั้งบางครั้ง	94	23.50
- คิดแก้ปัญหาด้วยตนเองบ่อย	148	37.00
- คิดแก้ปัญหาด้วยตนเองประจำ	121	30.25

2. การวิเคราะห์ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานครในภาพรวมและรายด้าน

ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน พบว่า ปัจจัยการเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในระดับมาก เป็นอันดับแรก ค่าเฉลี่ย 3.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.83 รองลงมา คือ ปัจจัยบุคลิกภาพ ซึ่งมีการแสดงตัวระดับปานกลาง และปัจจัยเจตคติต่อภาษาอังกฤษอยู่ในระดับเฉยๆ อันดับสุดท้าย คือ ปัจจัยประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ บางครั้งบางครั้ง รายละเอียดดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	\bar{X}	SD	ความหมาย	อันดับ
1. ปัจจัยประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ	3.06	0.76	บางครั้งบางครั้ง	4
2. ปัจจัยเจตคติต่อภาษาอังกฤษ	3.08	0.85	เฉยๆ	3
3. ปัจจัยบุคลิกภาพ	3.38	0.92	ปานกลาง	2
4. ปัจจัยการเรียนรู้ด้วยตนเอง	3.65	0.83	มาก	1

2.1 ปัจจัยประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ

จากปัจจัยประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับบางครั้งบางครั้ง ค่าเฉลี่ย 3.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.76 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับแรก คือ การใช้ภาษาอังกฤษในที่ทำงาน รองลงมาคือ การเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ และการเดินทางไปอบรมหรือสัมมนาต่างประเทศ ตามลำดับ รายละเอียดดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ

ปัจจัยประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ	\bar{X}	SD	ระดับประสบการณ์	อันดับ
1. ด้านการเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ	3.16	0.83	บางครั้งบางครั้ง	2
2. ด้านการเดินทางไปอบรม/สัมมนาต่างประเทศ	2.53	0.91	นานๆ ครั้ง	3
3. ด้านการใช้ภาษาอังกฤษในที่ทำงาน	3.21	0.98	บางครั้งบางครั้ง	1
รวม	3.06	0.76	บางครั้งบางครั้ง	

2.2 ปัจจัยเจตคติต่อภาษาอังกฤษ

จากปัจจัยเจตคติต่อภาษาอังกฤษ พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีเจตคติต่อภาษาอังกฤษในภาพรวมอยู่ในระดับเฉยๆ ค่าเฉลี่ย 3.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.85 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับแรก คือ ความสนใจและการให้ความสำคัญในการพัฒนาภาษาอังกฤษ รองลงมาคือ ความสนใจและการให้ความสำคัญในการพัฒนาภาษาอังกฤษ รายละเอียดดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยเจตคติต่อภาษาอังกฤษ

ปัจจัยเจตคติต่อภาษาอังกฤษ	\bar{X}	SD	ระดับเจตคติ	อันดับ
1. ด้านความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อภาษาอังกฤษ	3.03	0.92	เฉยๆ	2
2. ด้านความสนใจและการให้ความสำคัญในการพัฒนาภาษาอังกฤษ	3.13	0.90	เฉยๆ	1
รวม	3.08	0.85	เฉยๆ	

2.3 ปัจจัยบุคลิกภาพ

จากปัจจัยบุคลิกภาพ พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีบุคลิกภาพการแสดงตัว ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.92 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับแรก คือ การเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม รองลงมาคือ การเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิต รายละเอียด ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยบุคลิกภาพ

ปัจจัยบุคลิกภาพ	\bar{X}	SD	ระดับการแสดงตัว	อันดับ
1. ด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม	3.45	1.03	มาก	1
2. ด้านการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิต	3.31	1.06	ปานกลาง	2
รวม	3.38	0.92	ปานกลาง	

2.4 ปัจจัยการเรียนรู้ด้วยตนเอง

จากปัจจัยการเรียนรู้ด้วยตนเอง พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร มีการเรียนรู้ด้วยตนเองในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.83 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับแรก คือ การคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัย รองลงมาคือ การใส่ใจในการเรียนรู้ รายละเอียดดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานปัจจัยการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ปัจจัยการเรียนรู้ด้วยตนเอง	\bar{X}	SD	ระดับการเรียนรู้	อันดับ
1. ด้านการใส่ใจในการเรียนรู้	3.42	0.92	มาก	2
2. ด้านการคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัย	3.88	0.95	มาก	1
รวม	3.65	0.83	มาก	

ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของคนผู้สำเร็จการศึกษา จากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานครในภาพรวมอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ย 2.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.87 เมื่อพิจารณาเป็นรายประเด็น พบว่า อันดับแรก คือ ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันในประเด็น Could you tell me the time, please? รองลงมา คือ Where's the good place for shopping? และ What do you think about the weather in Bangkok? เป็นอันดับที่ 2 และ 3 ตามลำดับ ส่วน Where can I go river cruising? เป็นอันดับสุดท้าย รายละเอียดดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	\bar{X}	SD	ระดับความสามารถ	อันดับ
1. Could you tell me the time, please?	3.02	0.94	ดี	1
2. What do you think about the weather in Bangkok?	2.80	0.97	ดี	3
3. Could you recommend Thai favorites dishes?	2.73	0.99	ดี	5
4. Could you tell me (suggest) the hotel with reasonable price?	2.46	0.96	พอใช้	8
5. Where's the good place for shopping?	2.81	1.00	ดี	2
6. Are there any tourist attractions around here?	2.44	0.99	พอใช้	9
7. Where can I go river cruising?	2.38	1.03	พอใช้	10

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน	\bar{X}	SD	ระดับความสามารถ	อันดับ
8. Could you suggest any beaches near Bangkok?	2.65	1.03	ดี	7
9. How can I get to the Sunday market (JJ market)?	2.77	1.00	ดี	4
10. Could you suggest me a nice place to hang out?	2.69	1.07	ดี	6
รวม	2.67	0.87	ดี	

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร เป็นการวิเคราะห์ปัจจัย 4 กลุ่มว่ามีปัจจัยด้านใดบ้างที่ส่งผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นต่อน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ซึ่งมีการกำหนดแบบจำลองและรายละเอียดของตัวแปร ดังนี้

$$\hat{Y} = b_0 + b_1X_1 + b_2X_2 + b_3X_3 + b_4X_4 + b_5X_5 + b_6X_6 + b_7X_7 + b_8X_8 + b_9X_9$$

ในที่นี้

r	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
a	หมายถึง	ค่าคงที่
p	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญ
\hat{Y}	หมายถึง	ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน
X_1	หมายถึง	ปัจจัยประสบการณ์การเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ
X_2	หมายถึง	ปัจจัยประสบการณ์การเดินทางไปอบรมหรือสัมมนาต่างประเทศ
X_3	หมายถึง	ปัจจัยประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษในที่ทำงาน
X_4	หมายถึง	เจตคติด้านความรู้สึกที่มีต่อภาษาอังกฤษ
X_5	หมายถึง	เจตคติด้านความสนใจและการให้ความสำคัญในการพัฒนาภาษาอังกฤษ
X_6	หมายถึง	บุคลิกภาพด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม
X_7	หมายถึง	บุคลิกภาพด้านการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิต
X_8	หมายถึง	การใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตนเอง
X_9	หมายถึง	การคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัยด้วยตนเอง
R	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

R^2	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์ซึ่งแสดงถึงประสิทธิภาพในการพยากรณ์
Adj R^2	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์พยากรณ์ที่ปรับแล้ว
Std. Error	หมายถึง	ค่าความคลาดเคลื่อนของการประมาณค่าตัวแปร
b	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของตัวพยากรณ์ในสมการที่เขียน ในรูปคะแนนดิบ
\hat{Z}_Y	หมายถึง	ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

1. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ปัจจัยเจตคติต่อภาษาอังกฤษ ปัจจัยบุคลิกภาพ และปัจจัยการเรียนรู้ด้วยตนเอง กับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น พบว่า

ปัจจัยประสบการณ์การเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับปัจจัยประสบการณ์การเดินทางไปอบรมหรือสัมมนาต่างประเทศ ($r = .319, p = .000$) ปัจจัยประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษในที่ทำงาน ($r = .315, p = .000$) เจตคติด้านความรู้สึกที่มีต่อภาษาอังกฤษ ($r = .300, p = .000$) เจตคติด้านความสนใจและการให้ความสำคัญในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ($r = .288, p = .000$) บุคลิกภาพด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ($r = .189, p = .000$) บุคลิกภาพด้านการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิต ($r = .224, p = .000$) การใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ($r = .275, p = .000$) ยกเว้นการคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัยด้วยตัวเองมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($r = .161, p = .01$)

ปัจจัยประสบการณ์การเดินทางไปอบรมหรือสัมมนาต่างประเทศ มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับปัจจัยประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษในที่ทำงาน ($r = .349, p = .000$) เจตคติด้านความรู้สึกที่มีต่อภาษาอังกฤษ ($r = .413, p = .000$) เจตคติด้านความสนใจและการให้ความสำคัญในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ($r = .376, p = .000$) บุคลิกภาพด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ($r = .247, p = .000$) บุคลิกภาพด้านการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิต ($r = .339, p = .000$) การใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ($r = .325, p = .000$) การคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัยด้วยตัวเอง ($r = .189, p = .000$)

ปัจจัยประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษในที่ทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับเจตคติด้านความรู้สึกที่มีต่อภาษาอังกฤษ ($r = .305, p = .000$) เจตคติด้านความสนใจและการให้ความสำคัญในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ($r = .295, p = .000$) บุคลิกภาพด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ($r = .222, p = .000$) บุคลิกภาพด้านการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิต ($r = .223, p = .000$) การใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ($r = .271, p = .000$) ส่วนการคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัยด้วยตัวเองไม่มีความสัมพันธ์กัน ($r = .092, p = .067$)

ปัจจัยเจตคติด้านความรู้สึกที่มีต่อภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับเจตคติด้านความสนใจและการให้ความสำคัญในการพัฒนาภาษาอังกฤษ ($r = .594, p = .000$) บุคลิกภาพด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ($r = .508, p = .000$) บุคลิกภาพ

ด้านการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิต ($r = .447, p = .000$) การใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ($r = .545, p = .000$) และ การคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัยด้วยตัวเอง ($r = .362, p = .000$)

ปัจจัยเจตคติด้านความสนใจและการให้ความสำคัญในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับบุคลิกภาพด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ($r = .591, p = .000$) บุคลิกภาพด้านการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิต ($r = .466, p = .000$) การใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ($r = .518, p = .000$) และ การคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัยด้วยตัวเอง ($r = .475, p = .000$)

ปัจจัยบุคลิกภาพด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับบุคลิกภาพด้านการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิต ($r = .542, p = .000$) การใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ($r = .517, p = .000$) และ การคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัยด้วยตัวเอง ($r = .501, p = .000$)

ปัจจัยบุคลิกภาพด้านการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับ การใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ($r = .515, p = .000$) และ การคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัยด้วยตัวเอง ($r = .443, p = .000$)

ปัจจัยการเรียนรู้ด้วยตัวเองด้านการใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับ การคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัยด้วยตัวเอง ($r = .564, p = .000$)

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น มีค่าอยู่ระหว่าง .092 ถึง .594 ซึ่งถือได้ว่า ความสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรต้นด้วยกันมีค่าไม่สูง จนเข้าลักษณะ Multicollinearity (ค่าสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นด้วยกัน มีค่ามากกว่า .80)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรพยากรณ์หรือตัวแปรต้นกับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันหรือตัวแปรตาม พบว่า

ปัจจัยประสบการณ์การเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ($r = .418, p = .000$)

ปัจจัยประสบการณ์การเดินทางไปอบรมหรือสัมมนาต่างประเทศมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ($r = .432, p = .000$)

ปัจจัยประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษในที่ทำงานมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ($r = .378, p = .000$)

ปัจจัยเจตคติด้านความรู้สึกที่มีต่อภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ($r = .649, p = .000$)

ปัจจัยเจตคติด้านความสนใจและการให้ความสำคัญในการพัฒนาภาษาอังกฤษมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ($r = .598, p = .000$)

ปัจจัยบุคลิกภาพด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ($r = .446, p = .000$)

ปัจจัยบุคลิกภาพด้านการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ($r = .377, p = .000$)

ปัจจัยการเรียนรู้ด้วยตัวเองด้านการใส่ใจในการเรียนรู้มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ($r = .594, p = .000$)

ปัจจัยการเรียนรู้ด้วยตัวเองด้านการคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัยมีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ($r = .436, p = .000$)

ทั้งนี้ปัจจัยทุกด้านมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยปัจจัยที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงเป็นอันดับแรก คือ เจตคติด้านความรู้สึที่มีต่อภาษาอังกฤษ รองลงมาคือ เจตคติด้านความสนใจและการให้ความสำคัญในการพัฒนาภาษาอังกฤษ และการใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ตามลำดับรายละเอียดดังตารางที่ 4.9

ตารางที่ 4.9 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น กับตัวแปรตาม (n=400)

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X ₇	X ₈	X ₉
X ₁	-	r = .319 p = .000	r = .315 p = .000	r = .300 p = .000	r = .288 p = .000	r = .189 p = .000	r = .224 p = .000	r = .275 p = .000	r = .161 p = .001
X ₂		-	r = .349 p = .000	r = .413 p = .000	r = .376 p = .000	r = .247 p = .000	r = .339 p = .000	r = .325 p = .000	r = .189 p = .000
X ₃			-	r = .305 p = .000	r = .295 p = .000	r = .222 p = .000	r = .223 p = .000	r = .271 p = .000	r = .092 p = .067
X ₄				-	r = .594 p = .000	r = .508 p = .000	r = .447 p = .000	r = .545 p = .000	r = .362 p = .000
X ₅					-	r = .591 p = .000	r = .466 p = .000	r = .518 p = .000	r = .475 p = .000
X ₆						-	r = .542 p = .000	r = .517 p = .000	r = .501 p = .000
X ₇							-	r = .515 p = .000	r = .443 p = .000
X ₈								-	r = .564 p = .000
X ₉									-
Y	r = .418 p = .000	r = .432 p = .000	r = .378 p = .000	r = .649 p = .000	r = .598 p = .000	r = .446 p = .000	r = .377 p = .000	r = .594 p = .000	r = .436 p = .000

2. การวิเคราะห์ปัจจัยประสบการณ์เกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ปัจจัยเจตคติต่อภาษาอังกฤษ ปัจจัยบุคลิกภาพ และปัจจัยการเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่มีผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิเคราะห์มีลำดับขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 เลือกตัวแปรพยากรณ์ตัวแรกเข้าสู่สมการถดถอย คือ เจตคติด้านความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อภาษาอังกฤษ (X₄) ซึ่งมีค่าอำนาจการทำนาย (R²) เท่ากับ .4215 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หมายความว่าเจตคติด้านความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อภาษาอังกฤษ สามารถพยากรณ์ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ได้ร้อยละ 42.15

ขั้นที่ 2 ตัวแปรพยากรณ์ตัวที่ 2 ที่เข้าสู่สมการถดถอย คือ การใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง (X₈) หลังจากเพิ่มตัวพยากรณ์ที่ 2 มีผลทำให้อำนาจการทำนาย (R²) เท่ากับ .5035 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หมายความว่า เจตคติด้านความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อภาษาอังกฤษ (X₄) และ

การใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง (X_8) สามารถพยากรณ์ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ได้ร้อยละ 50.35

ขั้นที่ 3 ตัวแปรพยากรณ์ตัวที่ 3 ที่เข้าสู่สมการถดถอย คือ ปัจจัยประสบการณ์การเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ (X_1) หลังจากเพิ่มตัวพยากรณ์ที่ 3 มีผลทำให้อำนาจการทำนาย (R^2) เท่ากับ .5422 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หมายความว่า เจตคติด้านความรู้สึกที่มีต่อภาษาอังกฤษ (X_4) การใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง (X_8) และปัจจัยประสบการณ์การเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ (X_1) สามารถพยากรณ์ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ได้ร้อยละ 54.22

ขั้นที่ 4 ตัวแปรพยากรณ์ตัวที่ 4 ที่เข้าสู่สมการถดถอย คือ ปัจจัยประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษในที่ทำงาน (X_3) หลังจากเพิ่มตัวพยากรณ์ที่ 4 มีผลทำให้อำนาจการทำนาย (R^2) เท่ากับ .5543 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หมายความว่า เจตคติด้านความรู้สึกที่มีต่อภาษาอังกฤษ (X_4) การใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง (X_8) ปัจจัยประสบการณ์การเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ (X_1) และปัจจัยประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษในที่ทำงาน (X_3) สามารถพยากรณ์ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ได้ร้อยละ 55.43

ขั้นที่ 5 ตัวแปรพยากรณ์ตัวที่ 5 ที่เข้าสู่สมการถดถอย คือ การคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัยด้วยตัวเอง (X_9) หลังจากเพิ่มตัวพยากรณ์ที่ 5 มีผลทำให้อำนาจการทำนาย (R^2) เท่ากับ .5654 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หมายความว่า เจตคติด้านความรู้สึกที่มีต่อภาษาอังกฤษ (X_4) การใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง (X_8) ปัจจัยประสบการณ์การเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ (X_1) ปัจจัยประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษในที่ทำงาน (X_3) และการเรียนรู้ด้านการคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัยด้วยตัวเอง (X_9) สามารถพยากรณ์ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ได้ร้อยละ 56.54

ขั้นที่ 6 ตัวแปรพยากรณ์ตัวที่ 6 ที่เข้าสู่สมการถดถอย คือ ปัจจัยประสบการณ์การเดินทางไปอบรมหรือสัมมนาต่างประเทศ (X_2) หลังจากเพิ่มตัวพยากรณ์ที่ 6 มีผลทำให้อำนาจการทำนาย (R^2) เท่ากับ .5723 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หมายความว่า เจตคติด้านความรู้สึกที่มีต่อภาษาอังกฤษ (X_4) การใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง (X_8) ปัจจัยประสบการณ์การเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ (X_1) ปัจจัยประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษในที่ทำงาน (X_3) การเรียนรู้ด้านการคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัยด้วยตัวเอง (X_9) และปัจจัยประสบการณ์การเดินทางไปอบรมหรือสัมมนาต่างประเทศ (X_2) สามารถพยากรณ์ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ได้ร้อยละ 57.23

ส่วนตัวแปรที่เหลือ คือ เจตคติด้านความสนใจและการให้ความสำคัญในการพัฒนาภาษาอังกฤษ (X_5) บุคลิกภาพด้านการเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม (X_6) และบุคลิกภาพด้านการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิต (X_7) ไม่ถูกคัดเลือกเข้าสู่สมการ ดังนั้นตัวแปรพยากรณ์ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน ที่ได้จากการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ($F = 87.6525, p = .000$) มี 6 ตัวแปร โดยเรียงค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยมาตรฐาน ได้ดังนี้ ตัวแปรที่มีอำนาจพยากรณ์อันดับแรก คือ เจตคติด้านความรู้สึกที่มีต่อภาษาอังกฤษ (X_4) ($B = .3405$) รองลงมาคือ การใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง (X_8) ($B = .2067$) ปัจจัยประสบการณ์

การเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ (X_1) ($B = .3007$) ปัจจัยประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษในที่ทำงาน (X_3) ($B = .1987$) การคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัยด้วยตัวเอง (X_9) ($B = .1165$) และปัจจัยประสบการณ์การเดินทางไปอบรมหรือสัมมนาต่างประเทศ (X_2) ($B = .1869$) ตามลำดับ แสดงว่า ปัจจัยทั้ง 6 ด้านดังกล่าว สามารถรวมกันพยากรณ์การผันแปรความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทย ที่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร ได้ร้อยละ 57.23 ($R^2 = .5723$) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001 รายละเอียดดังตารางที่ 4.10, 4.11 และ 4.12

จากการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้น โดยใช้เทคนิค Stepwise ได้สมการดังนี้

$$\hat{Y} = .1128 + .3405(X_4) + .2067(X_8) + .3007(X_1) + .1987(X_3) + .1165(X_9) + .1869(X_2)$$

$$\begin{aligned} \text{ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน} &= .1128 \\ &+ .3405 \text{ (เจตคติด้านความรู้สึกที่มีต่อภาษาอังกฤษ)} \\ &+ .2067 \text{ (การใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง)} \\ &+ .3007 \text{ (ประสบการณ์การเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ)} \\ &+ .1987 \text{ (ประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษในที่ทำงาน)} \\ &+ .1165 \text{ (การคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัยด้วยตัวเอง)} \\ &+ .1869 \text{ (ประสบการณ์การเดินทางไปอบรม/สัมมนาต่างประเทศ)} \end{aligned}$$

และสามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$\hat{Z}_Y = .3608Z_{X_4} + .2168Z_{X_8} + .1637Z_{X_1} + .1120Z_{X_3} + .1278Z_{X_9} + .0962Z_{X_2}$$

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน จากการวิเคราะห์ข้อมูลข้างต้น มีตัวแปรอิสระที่ถูกนำเข้าสู่สมการถดถอย 6 ด้าน คือ เจตคติด้านความรู้สึกที่มีต่อภาษาอังกฤษ การใส่ใจในการเรียนรู้ด้วยตัวเอง ปัจจัยประสบการณ์การเข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษ ปัจจัยประสบการณ์การใช้ภาษาอังกฤษในที่ทำงาน การคิดแก้ปัญหาเมื่อมีข้อสงสัยด้วยตัวเอง และปัจจัยประสบการณ์การเดินทางไปอบรมหรือสัมมนาต่างประเทศ และสามารถพยากรณ์ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้ร้อยละ 57.23 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .001

ตารางที่ 4.10 สมการพยากรณ์ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ลำดับ ที่	ตัวแปร	B	Unstandardized Coefficients Std. Error	Standardized Coefficients Beta	t	Sig.
1	ค่าคงที่	.8172	.1139		7.1713	.0000
	ความรู้สึกลึกที่มีต่อ ภาษาอังกฤษ (X ₄)	.6128	.0360	.6492	17.0280	.0000
	R = .6492		R² = .4215	Adj. R² = .4200		
2	ค่าคงที่	.2479	.1269		1.9526	.0516
	ความรู้สึกลึกที่มีต่อ ภาษาอังกฤษ (X ₄)	.4369	.0398	.4628	10.9691	.0000
	การใส่ใจในการ เรียนรู้ (X ₈)	.3228	.0399	.3417	8.0985	.0000
	R = .7096		R² = .5035	Adj. R² = .5010		
3	ค่าคงที่	.2269	.1221		1.8585	.0638
	ความรู้สึกลึกที่มีต่อ ภาษาอังกฤษ (X ₄)	.3949	.0390	.4184	10.1320	.0000
	การใส่ใจในการ เรียนรู้ (X ₈)	.2917	.0387	.3088	7.5375	.0000
	การเข้ารับการ อบรมภาษาอังกฤษ (X ₁)	.3825	.0661	.2082	5.7840	.0000
	R = .7363		R² = .5422	Adj. R² = .5387		
4	ค่าคงที่	.2352	.1206		1.9497	.0519
	ความรู้สึกลึกที่มีต่อ ภาษาอังกฤษ (X ₄)	.3752	.0390	.3974	9.6272	.0000
	การใส่ใจในการ เรียนรู้ (X ₈)	.2790	.0384	.2953	7.2610	.0000
	การเข้ารับการ อบรมภาษาอังกฤษ (X ₁)	.3313	.0672	.1803	4.9325	.0000
	การใช้ ภาษาอังกฤษในที่ ทำงาน (X ₃)	.2131	.0649	.1201	3.2852	.0011
	R = .7445		R² = .5543	Adj. R² = .5498		

ตารางที่ 4.10 (ต่อ)

ลำดับ ที่	ตัวแปร	B	Unstandardized Coefficients Std. Error	Standardized Coefficients Beta	t	Sig.
5	ค่าคงที่	.0264	.1363		0.1937	.8465
	ความรู้สึกรักที่มีต่อ ภาษาอังกฤษ (X ₄)	.3639	.0387	.3855	9.4035	.0000
	การใส่ใจในการ เรียนรู้ (X ₈)	.2145	.0431	.2271	4.9774	.0000
	การเข้ารับการ อบรมภาษาอังกฤษ (X ₁)	.3281	.0664	.1785	4.9393	.0000
	การใช้ ภาษาอังกฤษในที่ ทำงาน (X ₃)	.2325	.0644	.1311	3.6080	.0003
	การคิดแก้ปัญหา เมื่อมีข้อสงสัย (X ₈)	.1169	.0369	.1283	3.1666	.0017
	R = .7519		R² = .5654	Adj. R² = .5599		
6	ค่าคงที่	.1128	.1397		0.8078	.4197
	ความรู้สึกรักที่มีต่อ ภาษาอังกฤษ (X ₄)	.3405	.0395	.3608	8.6133	.0000
	การใส่ใจในการ เรียนรู้ (X ₈)	.2067	.0429	.2188	4.8147	.0000
	การเข้ารับการ อบรมภาษาอังกฤษ (X ₁)	.3007	.0669	.1637	4.4983	.0000
	การใช้ ภาษาอังกฤษในที่ ทำงาน (X ₃)	.1987	.0654	.1120	3.0387	.0025
	การคิดแก้ปัญหา เมื่อมีข้อสงสัย (X ₉)	.1165	.0367	.1278	3.1765	.0016
	การเดินทางไป อบรม/ สัมมนา ต่างประเทศ (X ₂)	.1869	.0741	.0962	2.5202	.0121
R = .7565		R² = .5723	Adj. R² = .5658			

ตารางที่ 4.11 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวสมการถดถอยเชิงเส้นความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน

ลำดับ ที่	แหล่ง ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
1	Regression	126.7995	1	126.7995	289.9521	.0000
	Residual	174.0501	398	0.4373		
	Total	300.8496	399			
2	Regression	151.4763	2	75.7382	201.2947	.0000
	Residual	149.3733	397	0.3763		
	Total	300.8496	399			
3	Regression	163.1124	3	54.3708	156.3183	.0000
	Residual	137.7372	396	0.3478		
	Total	300.8496	399			
4	Regression	166.7758	4	41.6940	122.8362	.0000
	Residual	134.0738	395	0.3394		
	Total	300.8496	399			
5	Regression	170.1032	5	34.0206	102.5201	.0000
	Residual	130.7464	394	0.3318		
	Total	300.8496	399			
6	Regression	172.1827	6	28.6971	87.6525	.0000
	Residual	128.6669	393	0.3274		
	Total	300.8496	399			

ตารางที่ 4.12 สรุปผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่นในการพยากรณ์ของสมการพยากรณ์

ลำดับที่	R	R-square	Adjusted R-square	Std. Error of the Estimate
1	.6492	.4215	.4200	.6613
2	.7096	.5035	.5010	.6134
3	.7363	.5422	.5387	.5898
4	.7445	.5543	.5498	.5826
5	.7519	.5654	.5599	.5761
6	.7565	.5723	.5658	.5722